

Dosarul nr. 1a-1709/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul

Buiucani

nr. 1-19107848-02-1a-10082021

Judecător : Natalia Patrașcu

DECIZIE
În numele Legii
/dispozitiv/

14 martie 2023

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată

Iurie

Iordan

Judecătorii

Elena Cojocari și

Marcel Juganari

Grefier

Cristina Ulinici, Iana

Leorda, Ana Cvasnei

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocatului

Maria Antoci

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Cristina Novac declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021, în cauza penală privind învinuirea lui

Ursu Ghenadii *****, născut la *****, cu
ultimul domiciliu cunoscut în raionul *****, satul
*****, studii medii, la evidența medicului narcolog
nu se află, fără antecedente penale, cetățean a
Republicii Moldova,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 11.02.2020 – 20.07.2021;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 10.08.2021 – 14.03.2023.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415, 417-418, Codul de procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Respinge ca nefondat apelul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021 și menține această sentință .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 02 mai 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecătorii

Dosarul nr. 1a-1709/21
Buiucani

nr. 1-19107848-02-1a-10082021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul

Judecător : Natalia Patrașcu

D E C I Z I E **În numele Legii**

14 martie 2023

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată
Iordan

Iurie

Judecătorii

Elena Cojocari și

Marcel Juganari

Grefier

Cristina Ulinici, Iana

Leorda, Ana Cvasnei

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocatului

Maria Antoci

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Cristina Novac declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021, în cauza penală privind învinuirea lui

Ursu Ghenadii *****, născut la *****, cu

ultimul domiciliu cunoscut în raionul *****, satul *****, studii medii, la evidența medicului narcolog nu se află, fără antecedente penale, cetățean a Republicii Moldova,
în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 11.02.2020 – 20.07.2021;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 10.08.2021 – 14.03.2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Cristina Novac declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021, Ursu Ghenadii ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare un termen de 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost obligat Ursu Ghenadii *****, în termenul de probațiune, să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

A fost obligat Ursu Ghenadii *****, în termenul de probațiune, să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 ore.

Se obligă Ursu Ghenadii ***** să participe la programe probaționale.

S-a aplicat în privința lui Ursu Ghenadii ***** măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate SRL „Velo Point”, Iliescu ***** și s-a încasat din contul inculpatului Ursu Ghenadii *****, în beneficiul părții vătămate SRL „Velo Point”, suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și suma de 500 (cinci sute) lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă s-a respins.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a reținut că, Ursu Ghenadii *****, la 23 februarie 2019, în jurul orelor 18 și 30 min., acționând cu

intenție directă, în urma înțelegeri premergătoare și de comun acord cu o altă persoană, cauza în privința căreia a fost disjunctă și o terță persoană cu care s-a organizat în prealabil pentru comiterea infracțiunii, prin împărțirea între ei a rolurilor, prin participație simplă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, la solicitarea terței persoane, să meargă împreună cu persoana în privința căreia cauza a fost disjunctă, să ia în chirie 2 biciclete, între timp ce terță persoană, aștepta în adiacentul oficiului SRL "Velo Point", amplasat pe adresa str. A. Șciusev, 86, of.3, mun. Chișinău, cet. Ursu Ghenadii împreună cu persoana în privința căreia cauza a fost disjunctă, manifestând un comportament dolosiv și viclean, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic, pe care persoana cauza în privința căreia a fost disjunctă, l-a întocmit cu reprezentantul SRL "Velo Point", în forma unui contract de închiriere cu nr. *****, datat cu 23 februarie 2019, și a primit în posesie 2 biciclete de model RockRider 340 la preț de 5000 lei fiecare, pe care, deși, conform clauzelor contractuale, urma să le restituie proprietarului către 24 februarie 2019, nu și-a onorat obligațiunile asumate.

Ulterior, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, Ursu Ghenadii împreună cu persoană, cauza penală în privința căreia a fost disjunctă, au transportat bicicletele pînă la automobilul de model Mazda în care, la volanul căruia a urcat cet. Ursu Ghenadii, iar persoana cauza în privința căreia a fost disjunctă și terță persoană fiind în calitate de pasageri, după care s-au deplasat la lombardul SRL "Blago" amplasat pe adresa str. Calea Ieșilor, 5, mun. Chișinău, unde la 23 februarie 2019, terță persoană a amanetat bunurile respective contra sumei de 2000 lei, transmițînd bani în sumă de 100 lei cet. Ursu Ghenadii, așa dar cauzându-i SRL "Velo Point" daune în proporții considerabile, în valoare de 10 000 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Ursu Ghenadii a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal - *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic anulabil, încheierea căruia, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvîrșită de două persoane.*

Nefiind de acord cu sentința sus-menționată, procurorul în Procuratura municipiului Crișinău, Cristina Novac, în termen legal, a atacat-o cu apel, solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021, în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpatului; rejudecarea cauzei penale conform ordinei stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care, Ursu Ghenadii recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal,

să-i fie stabilită acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tin semiînchis.

În motivarea cererii de apel acuzatorul de stat a invocat că, instanța de judecată la individualizarea pedepsei nu a ținut cont în principal de pericolul social al infracțiunii, de persoana celui vinovat și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Infracțiunile prevăzute la art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, în coroborare cu art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

Remarcă că ocrotirea patrimoniului prin normele dreptului penal a constituit dintotdeauna un obiectiv prioritar al oricărui sistem de drept, patrimoniul reprezentau o componentă importantă a vieții de zi cu zi a oricărei persoane fizice sau persoane juridice, de care depinde atât satisfacerea cerințelor curente, dar mai ales prosperitatea atât la nivel individual, cât și micro sau macro social. Patrimoniul, ca valoare socială, este ocrotit și prin normele de incriminare cuprinse în art. 190 din Codul penal, indiferent de titular.

Invocă că inculpatul nu s-a prezentat nici la o ședință de judecată. Flind dispuse investigații în vederea stabilirii locului aflării acestuia.

Menționează că, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului - condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei. Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art.90 din Codul penal, care este cea mai blândă pedeapsă prevăzută pentru articolul incriminai inculpatei, numai îi va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudicialiil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Trebuie de menționat, că aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în speță, nu creează inculpatei careva incomodități și doar o instigă pe aceasta de a mai comite infracțiuni, doar pe viitor să fie mai prudentă și să nu comită „greșelile” care le-a comis și datorită cărora acțiunile acesteia au fost

deconspirate.

Consideră că, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina inculpatului Ursu Ghenadii, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acesteia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, iar aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rîndul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare, cu atît mai mult că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, fiind anunțat în căutare, iar locul aflării acestuia nu a fost identificat pînă la moment.

Astfel, în vederea restabilirii echității sociale, consideră că inculpatului Ursu Ghenadii urmează să îi fie aplicată o sancțiune penală în conformitate cu limitele prevăzute de norma penală stipulată la art. 42, 190 alin. (2) lit. b) și anume să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Consideră că, aplicarea unei asemenea pedepse ar contribui la maximum la corectarea și reeducarea inculpatului, îl va reține de la comiterea unor infracțiuni similare, îl va determina ca pe viitor să adopte un mod corect de viață în societate și va conștientiza gravitatea și consecințele faptei incriminate or, în cazul aplicării unei altei pedepsei decît cele solicitate, va condiționa pe viitor încurajarea de comitere a unor infracțiuni similare.

3. Procedura de citare legal executată.

4. În ședința instanței de apel procurorul în Procuratura de Circumscripție Radu Sâli, a susținut apelul declarat solicitând admiterea acestuia în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate

Avocatul Maria Antoci în numele inculpatului Ursu Ghenadii, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Reprezentantul părții vătămate Iliescu *****, fiind legal citat despre locul și timpul examinării cauzei nu s-a prezentat, Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința Curții de Apel, inculpatul Ursu Ghenadii, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat și nici nu a anunțat despre motivele absenței sale.

Instanța de judecată a întreprins măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului la ședința de judecată a Curții de Apel și audiind opinia participanților la proces, în baza art. 321 Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului deoarece, inculpatul se eschivează de a se prezenta în instanță.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul consideră esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens:

Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general.

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

Situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul *Mihaes v. Franța* (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în

cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Colegiul Penal reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl priveau, instanța a asigurat citarea pentru prezența lui la ședința de judecată și ca urmare acesta a avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat de către un apărător în instanța de apel.

Rezumând cele menționate Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa apelului a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată. Astfel, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată a primei instanțe cât și a Curții de Apel, fiind imposibil de stabilit locul aflării acestuia, ultimul a fost anunțat în căutare de către IP Buiucani și pornit dosarul de căutare nr. ****. În această situație, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul Penal a dispus judecarea apelului în lipsa inculpatului, luând în considerație că fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatului la judecarea apelului, având în vedere în acest sens jurisprudența Curții Supreme de Justiție și jurisprudența Curții Europene pe cauze concrete cu privire la respectarea dreptului părților la un proces echitabil, locul aflării lui Ursu Ghenadii a fost imposibil de stabilit.

În contextul celor enunțate, prin prisma art. 321 Cod de procedură penală, instanța conchide că Ursu Ghenadii a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin neprezentarea în ședința instanței de apel.

5. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor,

verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat apelul acuzatorului de stat urmînd a fi menținută fără modificări sentința contestată, reieșind din următoarele considerente.

6. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RMoldova, „sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvîrșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate”.

7. Potrivit alin. (3) al aceleiași dispoziții legale, „apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței”.

8. De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală al RMoldova, „instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.

9. Prin urmare, declanșînd o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întru-cît odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atît în fapt, cît și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

10. În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7. al Hotărîrii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12 decembrie 2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, ”în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală al RM, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost săvîrșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM”.

11. Conform art. 415 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat”.

12. Colegiul Penal constată că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatîndu-se temeiuri de casare a sentinței.

13. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Ursu Ghenadii, în baza dispozițiilor art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

14. Cu referire la prevederile sus citate, urmează a fi remarcat că din probele administrate la materialele cauzei penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost săvârșită de inculpat și este de natură să permită stabilirea pedepsei.

15. Instanța de apel constată că din conținutul apelului declarat rezultă că legalitatea sentinței primei instanțe este contestată doar sub aspectul individualizării și stabilirii pedepsei în privința inculpatului.

16. În ședința instanței de fond, fiind evidentă eschivarea inculpatului, instanța a dispus de a examina cauza în lipsa lui Ursu Ghenadii, în temeiul rigorilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin. (6) Cod de procedură penală, această decizie a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

17. Astfel, fiind recunoscut și audiat în calitate de învinuit, Ursu Ghenadii în cadrul urmăririi penale a comunicat că vinovăția în comiterea infracțiunii nu o recunoaște, și a declarat că la 23 februarie 2019, în jurul orelor 18 a fost apelat de către Doibani Dan și a fost rugat să meargă cu ultimul pînă în centru. La rugămintea lui Daniel, a mers împreună cu Botezat ***** și a luat 2 biciclete de la o persoană necunoscută pe nume Vasilii. Persoana pe nume Vasilii a cerut de la el actul de identitate, însă nu a prezentat nimic Contractul a fost făcut pe ***** Botezat, după care bicicleta a transmis-o persoanei Doibani Dan, apoi a urcat în mașină și a pornit spre casă. Aproximativ peste 10 minute a fost apelat de către Daniel și rugat să stopeze ca să îi ducă cu mașina pînă în regiunea ”Sculeanca”, deoarece este frig. A oprit pe strada Pușkin, intersecție cu Ștefan cel Mare, apoi a pus bicicletele în mașina și au mers spre Sculeanca, unde din spusele lui Doibani Dan și Botezat ***** , urma să meargă la un amanet să lase bicicletele, apoi vor merge acasă la Ciocana. A ajuns la Sculeanca, persoanele au scos bicicletele din mașină și au mers. Peste vreo 15 minute s-au întors și au urcat în mașină, unde Doibani Dan, i-a transmis bani în sumă de 100 lei pentru combustibil. Apoi a pornit spre regiunea gării feroviare, unde toți au coborît, au stat puțin acolo, după care a mers acasă. A doua zi a fost rugat de către Daniel și ***** ca să apeleze pe persoana pe nume ***** , să prelungească termenul de arendă căci Doibani Dan și Botezat ***** merg să se achite. Aceștia i-au motivat că nu-l pot telefona prin faptul că nu au pe cont. După care a primit confirmare că totul este ok și că s-a achitat, banii au fost transmiși de către ***** . Au trecut 10-15 zile și a fost apelat de către ***** fiind întrebat de ***** , spunându-i că telefonul este deconectat și că

bicicletele nu au fost returnate. O perioadă de 3-4 zile nu a putut face legătura cu ***** și nici cu Daniel, el s-a implicat în soluționarea problemei, când a făcut legătura cu Daniel, el i-a motivat că se clarifică și să stea fără griji, că ultimul v-a returna bicicletele. A trecut o perioadă de o lună și a fost sunat să se prezinte la sectorul de poliție Buiucani pe cazul cu bicicletele nereturnate. L-a apelat pe Daniel și pe ***** , care au comunicat că se clarifică și că el nu v-a avea probleme (f.d. 108-109);

18. Deși, inculpatul, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume prin:

- *Declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Velo Point”, Iliescu ******, a declarat că îl recunoaște pe inculpat din fișa personală anexată la f.d. 76, cunoaște în legătură cu ce este invitat astăzi în ședință. Din câte își amintește fapta a avut loc în anii 2018 – 2019. Ursu Ghenadii împreună cu Botezat ***** s-au prezentat la magazinul SRL ”Velo Point” pentru a închiria două biciclete de model ”B’twin rock rider 340”, bicicleta costa 5000 lei pentru o unitate. A solicitat prezentarea unui act de identitate pentru a completa un contract, doar unul din cei doi și anume Botezat ***** a prezentat actul de identitate, el a venit cu solicitarea de a fi perfectate ambele biciclete pe numele său, motivul fiind faptul că Ursu Ghenadii nu deținea asupra sa un act de identitate, menționează Iliescu ***** că ambele persoane s-au prezentat în fața sa. După perfectarea contractului, acesta a fost semnat și ulterior a solicitat să le facă și o poză ambilor, Ursu Ghenadii a refuzat, deține poza doar a lui Botezat *****. Contractul a fost achitat, suma pentru 2 biciclete pentru 24 ore era de 500 lei, ulterior a fost extinsă și achitată încă o zi de închiriere pentru ambele biciclete, perioada a fost extinsă de către Botezat *****. Menționează Iliescu ***** că din comunicarea cu ambii, Ursu Ghenadii a lăsat impresia că el este cel care a venit cu inițiativa de a închiria biciclete.

La întrebarea instanței reprezentantul părții vătămate SRL „Velo Point”, Iliescu ***** , a declarat că el este și administratorul și oferă în chirie bicicletele, a dus el personal toate tratativele cu Ursu Ghenadii și Botezat ***** . După extinderea perioadei de închiriere și finisarea termenului, Botezat ***** nu mai răspundea la apeluri, concretizează Iliescu ***** că la perfectarea contractului, a solicitat un numar de contact și a lui Ursu Ghenadii care a și răspuns aproape la toate apelurile ulterioare care le-a făcut în adresa lui. Prima dată când l-a sunat pe Ursu Ghenadii, el a spus că a oferit prietenilor săi bicicletele pentru folosire și că ulterior le va returna, ulterior el amîna problema returnării bicicletelor și încerca să îl convingă pe Iliescu

***** în privința faptului că este interesat în returnarea bicicletelor și făcea impresia de cooperare. Situația nu se schimba, bicicletele nu erau returnate, Iliescu ***** insistent îl apela pe Ursu Ghenadii pentru returnarea bicicletelor, Ursu Ghenadii a declarat că ”nu este responsabil pentru aceste biciclete deoarece el nu a semnat pentru nimic și nu poartă nici o răspundere, dar a încercat prin toate metodele să îl ajute să fie returnate bicicletele”. Ulterior nu a mai avut discuții cu el. Până în ziua de astăzi, bicicletele nu i-au fost restituite. Poate să menționeze Iliescu ***** că, din această mică grupare de infractori, Ursu Ghenadii este cel care îi conducea, este o persoană cu o minte foarte ageră, fapt ce nu poate fi spus despre ceilalți inculpați. Iliescu ***** declară că s-a adresat la poliție cu o cerere, poliția a primit declarația lui Botezat *****, s-a identificat că bicicletele au fost amanetate la lombard. Paguba pricinuită de 10 000 lei pentru compania pe care o reprezintă este una considerabilă.

La întrebarea apărătorului reprezentantul părții vătămate SRL „Velo Point”, Iliescu *****, a declarat că Ursu Ghenadii a colaborat cu el prin faptul că mereu era disponibil la telefon, consideră că prin ageritatea minții sale și-a calculat pașii din timp, colaborarea sa urmînd a crea impresia că este un cetățean de bună credință, ulterior a rupt relațiile cu el. Ursu Ghenadii nu a prezentat un act de identitate, nu a dorit să fie prezent într-o poză, pentru a fi efectuată o așa numită publicitate pe Facebook.com.

De asemenea, vinovăția inculpatului se confirmă prin materialele și procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală cum ar fi:

- Procesul-verbal de ridicare din 11 martie 2019, potrivit căruia de la cet. Doibani Dan au fost ridicate două bilete de amanet cu seria AE nr.***** și seria AE nr.***** (f.d. 19);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 martie 2019, potrivit căruia a fost examinat biletul de amanet cu seria AE nr.***** din 23.02.2019, pe 1 filă și acordul adițional al contractului de amanet cu SRL ”Blago” cu sediul mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 5, care a fost întocmit între Doibani Dan, prin care acesta a amanetat o bicicletă contra sumei de 1000 lei, de asemenea a fost examinat biletul de amanet cu seria AE nr.***** din 23.02.2019, pe 1 filă și acordul adițional al contractului de amanet cu SRL ”Blago” cu sediul mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 5, care a fost întocmit între Doibani Dan, prin care acesta a amanetat o bicicletă contra sumei de 1000 lei (f.d. 19);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 martie 2019, potrivit căruia a fost examinată copia contractului de locațiune nr.***** din 23.02.2019 care a fost încheiat între cet. Botezat ***** și SRL ”Velo Point”, obiectul contractului fiind 2 biciclete de model RockRider, în cadrul

contractului fiind înscrise datele de identitate ale lui Botezat *****, de asemenea în cadrul procesului este examinată poza alb negru în care este cet. Botezat *****, pe o bicicletă, iar o bicicletă stă sub perete (f.d. 39).

Colegiul Penal conchide că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95 și art. 101 Cod de procedură penală al RM, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpată în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptei reținute în sarcina inculpatului, Ursu Ghenadii, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic anulabil, încheierea căruia, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane.*

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

19. Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

20. Concluziile primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

21. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărîrea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile

săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic anulabil, încheierea căruia, fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane.*

22. În acest sens, Colegiul penal constată cu certitudine că, Ursu Ghenadii *****, la 23 februarie 2019, în jurul orelor 18 și 30 min., acționând cu intenție directă, în urma înțelegeri premergătoare și de comun acord cu o altă persoană, cauza în privința căreia a fost disjunctă și o terță persoană cu care s-a organizat în prealabil pentru comiterea infracțiunii, prin împărțirea între ei a rolurilor, prin participare simplă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, la solicitarea terței persoane, să meargă împreună cu persoana în privința căreia cauza a fost disjunctă, să ia în chirie 2 biciclete, între timp ce terță persoană, aștepta în adiacența oficiului SRL "Velo Point", amplasat pe adresa str. A. Șciusev, 86, of.3, mun. Chișinău, cet. Ursu Ghenadii împreună cu persoana în privința căreia cauza a fost disjunctă, manifestând un comportament dolosiv și viclean, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic, pe care persoana cauza în privința căreia a fost disjunctă, l-a întocmit cu reprezentantul SRL "Velo Point", în forma unui contract de închiriere cu nr. *****, datat cu 23 februarie 2019, și a primit în posesie 2 biciclete de model RockRider 340 la preț de 5000 lei fiecare, pe care, deși, conform clauzelor contractuale, urma să le restituie proprietarului către 24 februarie 2019, nu și-a onorat obligațiunile asumate.

Ulterior, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, Ursu Ghenadii împreună cu persoană, cauza penală în privința căreia a fost disjunctă, au transportat bicicletele până la automobilul de model Mazda în care, la volanul căruia a urcat cet. Ursu Ghenadii, iar persoana cauza în privința căreia a fost disjunctă și terță persoană fiind în calitate de pasageri, după care s-au deplasat la lombardul SRL "Blago" amplasat pe adresa str. Calea Ieșilor, 5, mun. Chișinău, unde la 23 februarie 2019, terță persoană a amanetat bunurile respective contra sumei de 2000 lei, transmitând bani în sumă de 100 lei cet. Ursu Ghenadii, așa dar cauzându-i SRL "Velo Point" daune în proporții considerabile, în valoare de 10 000 lei.

23. Din faptele constatate și descrise, Colegiul penal accentuează, că s-a dovedit indubitabil vinovăția lui inculpatului fapt dovedit prin declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Velo Point”, Iliescu *****, potrivit cărora Prima dată când l-a sunat pe Ursu Ghenadii, el a spus că a oferit prietenilor săi bicicletele pentru folosire și că ulterior le va returna, ulterior el amîna problema

returnării bicicletelor și încerca să îl convingă pe Iliescu ***** în privința faptului că este interesat în returnarea bicicletelor și făcea impresia de cooperare. Situația nu se schimba, bicicletele nu erau returnate, Iliescu ***** insistent îl apela pe Ursu Ghenadii pentru returnarea bicicletelor, Ursu Ghenadii a declarat că ”nu este responsabil pentru aceste biciclete deoarece el nu a semnat pentru nimic și nu poartă nici o răspundere, dar a încercat prin toate metodele să îl ajute să fie returnate bicicletele”. Ursu Ghenadii a colaborat cu el prin faptul că mereu era disponibil la telefon.

Astfel, Colegiul penal constată că declarațiile părții vătămate sunt confirmate și prin procesul-verbal de ridicare din 11 martie 2019, potrivit căruia de la cet. Doibani Dan au fost ridicate două bilete de amanet cu seria AE nr.***** și seria AE nr.***** (f.d. 19); prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 martie 2019, potrivit căruia a fost examinat biletul de amanet cu seria AE nr.***** din 23.02.2019, pe 1 filă și acordul adițional al contractului de amanet cu SRL ”Blago” cu sediul mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 5, care a fost întocmit între Doibani Dan, prin care acesta a amanetat o bicicletă contra sumei de 1000 lei, de asemenea a fost examinat biletul de amanet cu seria AE nr.***** din 23.02.2019, pe 1 filă și acordul adițional al contractului de amanet cu SRL ”Blago” cu sediul mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 5, care a fost întocmit între Doibani Dan, prin care acesta a amanetat o bicicletă contra sumei de 1000 lei (f.d. 19); cât și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 martie 2019, potrivit căruia a fost examinată copia contractului de locațiune nr.***** din 23.02.2019 care a fost încheiat între cet. Botezat ***** și SRL ”Velo Point”, obiectul contractului fiind 2 biciclete de model RockRider, în cadrul contractului fiind înscrise datele de identitate ale lui Botezat ***** , de asemenea în cadrul procesului este examinată poza alb negru în care este cet. Botezat ***** , pe o bicicletă, iar o bicicletă stă sub perete (f.d. 39);

Astfel, Colegiul penal relevă că instanța de fond justificat a considerat că cât privește versiunea inculpatului privind nevinovăția sa, el fiind persoana care a fost înșelată de coparticipanții infracțiunii examinate, instanța consideră aceasta drept o versiune de apărare în 10 scopul inducerii instanței în eroare, astfel, aceasta nu poate fi luată în considerație atât timp cât potrivit declarațiilor părții vătămate și anume poate să menționeze Iliescu ***** că, din această mică grupare de infractori, Ursu Ghenadii este cel care îi conducea, este o persoană cu o minte foarte ageră, fapt ce nu poate fi spus despre ceilalți inculpați. Ursu Ghenadii a colaborat cu el prin faptul că mereu era disponibil la telefon, consider că prin ageritatea minții sale și-a calculat pașii din timp, colaborarea sa urmînd a crea impresia că este un cetățean de bună credință, ulterior a rupt relațiile cu el. Ursu Ghenadii nu a prezentat un act de identitate, nu a dorit să fie prezent într-o poză, pentru a fi efectuată o așa numită publicitate pe Facebook.com. În situația expusă,

instanța apreciază critic poziția inculpatului de nrecunoaștere a vinei. Or, în momentul încheierii contractului, Ursu Ghenadii a cunoscut că bicicletele nu vor fi restituite, mai mult ca atât, imediat după închirierea celor două biciclete de model "B'twin rock rider 320" s-a deplasat împreună cu o persoană cauza penală în privința căreia a fost disjunctă și cu o terță persoană, la lombardul SRL "Blago" amplasat pe adresa str. Calea Ieșilor, 5, mun. Chișinău, unde la 23 februarie 2019, terță persoană a amanetat bunurile respective contra sumei de 2000 lei, transmițând bani în sumă de 100 lei cet. Ursu Ghenadii.

24. Astfel, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal apreciază că nu există temei de a interveni în sentință.

25. Ca referire la apelul declarat de către acuzatorul de stat, Colegiul penal reține că din conținutul apelului declarat rezultă că procurorul consideră pedeapsa aplicată inculpatului Ursu Ghenadii una prea blândă în raport cu fapta comisă, acesta pledând pentru aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

26. Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în cererea de apel, Colegiul Penal constată că motivele invocate de apelant nu și-au găsit confirmare, din care considerente careva temeiuri de a interveni în sentința primei instanțe nu s-au atestat.

27. În sprijinul acestor împrejurări Colegiul Penal, reține că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

28. Totodată, potrivit pct. 22 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că, potrivit art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: lit. a) stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse mai ușoare; lit. b) aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin. (1) Cod penal lit.c) aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare de pedeapsa penală, prevăzute în art. 89 Cod penal, precum și a liberării de răspundere penală conform art. 55 Cod penal al RM.

29. În acest sens, Colegiul Penal reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (H. c. Belgiei (1987)).

30. În acest context, Colegiul Penal, verificând legalitatea individualizării

pedepsei penale în privința inculpatului, constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61, 65, 70, 67 și art. 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat.

31. Așa dar, în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, „la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală”. La fel, urmează a fi consemnat că conform prevederilor art. 61 alin. (1) Cod penal, „pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

32. Din economia cerințelor art. 75 alin. (1) Cod penal, reiese că „persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia”. Iar potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, „o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei”.

33. Colegiul Penal notează că, potrivit pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11 noiembrie 2013, „cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, „prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale.

Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune”.

34. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal al RM se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Ca urmare, Colegiul Penal notează că pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

35. Ca concluzie asupra celor relatate, instanța de apel remarcă că la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Railean Ion fiind legală, echitabilă și individualizată.

36. Referitor la individualizarea pedepsei inculpatului, Colegiul penal reține în calitate de circumstanță agravantă prevăzută de art. 77 alin.(1) lit. c) Cod penal - săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare.

37. Careva circumstanțe care atenuează răspunderea penală, în conformitate cu prevederile articolelor 76 Cod penal, nu au fost stabilite. Instanța de judecată constată că potrivit materialelor cauzei, inculpatul nu are antecedente penale (f.d. 77).

38. Conform art. 16 alin.(3) Cod Penal, infracțiunea imputată lui Ursu Ghenadii, face parte din categoria celor grave, astfel că, art. 42, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede ca pedeapsă – amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

39. Astfel, Colegiul penal relevă la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de faptul că Ursu Ghenadii, este la prima abatere, ceea ce se apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Ursu Ghenadii, nu este rațională, motiv pentru care potrivit prevederilor art. 90 alin.(1) Cod Penal, prima instanță a considerat necesar de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea în privința inculpatului pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea, ca în termenul de probațiune, să

presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 ore și să participe la programe probaționale, prin care și va fi atins scopul pedepsei penale, astfel, anume prin faptul că există pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probațiune, fapt ce va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, la respectarea legilor și va impune pe acesta la scoaterea, pe viitor, a concluziilor necesare din infracțiunea comisă.

40. Prin urmare, Colegiul penal reține că instanța de fond justificat a aplicat acestuia reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(3) din Codul penal, este clasificată ca fiind una gravă, precum și reieșind din personalitatea inculpatului, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea în privința inculpatului pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea, ca în termenul de probațiune, să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 ore și să participe la programe probaționale.

41. Colegiul penal analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, constată instanța de fond corect a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul Ursu Ghenadii, să execute real pedeapsa cu închisoarea stabilită, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probațiune de 2 ani, cu obligarea, ca în termenul de probațiune, să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 ore și să participe la programe probaționale, conform prevederilor art. 90 din Codul penal.

42. În acest context, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) și (6) Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

43. Astfel Colegiul penal consideră posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite vinovatului Ursu Ghenadii, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a

vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

44. Colegiul penal reiterează că durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior, reieșind din scopul legii penale.

45. În aceste condiții, urmează a fi notat că pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult decât atât, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferențierii și individualizării pedepsei penale.

46. Pertinentă în acest sens este și jurisprudenței CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărârea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15 februarie 2007.

47. Din conținutul hotărârii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

48. Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal consideră nefondată și solicitarea acuzatorului de stat referitor la aplicarea unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare cu executare or, Colegiul Penal consideră că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea sancțiunii în limitele și în condițiile stabilite de prima instanță.

49. Ca concluzie, asupra celor menționate, luând în considerație motivele expuse mai sus cât și individualizarea justă a pedepsei în privința inculpatului Ursu Ghenadii, instanța de apel constată netemeinicia cererii de apel înaintate de acuzatorul de stat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021.

Dat fiind constatat cert netemeinicia argumentelor invocate de apelant, acestea fiind combătute integral prin constatările invocate supra, instanța constatând și că sentința contestată este legală și fondată integral, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către acuzatorul de stat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

În conformitate cu art.415, 417-418, Codul de procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Respinge ca nefondat apelul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021 și menține această sentință .

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Pronunțarea publică a deciziei integrale la data de 02 mai 2023, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecătorii